

Un codru cântă

Lucian-Horațiu Hînsa

Un codru cântă.
El cântă-n nopți duios
Un cântec de iubire ce astăzi e frumos.
Și păsari rîd,
Și oameni tac,
Și orice ai spune,
Întreaga lume
Vrăjită e de rugăciune:
Adâncul lac
Străpunge viu
Tenebrosul cenușiu-
Furtuni plecate
În veci lăsate,
Azi e totul auriu.

Și-un suflet simte.
Un suflet simte
Cele mai candidе si dulci cuvinte.
O speranță de-un viitor
De nemărginit amor,
O briză oglindită-n lac,
Un parfum de liliac.

Cine știe ce splendoare
Le-a fost dat în acea floare?
Surâzând liniștitor
Pare-un înger de amor,
Un Cupid ce scânteie
Peste veacuri ,
O magie ce veșnic va să steie
Peste lacuri.
Din val în val o să răsunе
Acest cântec, rugăciune.
Și în vecii vecilor va lumina
Codrul sufletelor ce-l vor vizita.